

da en højere Grad vilde medføre, at den paagældende blev den højststillede Officer ved Regimentet næst efter dettes Chef og derfor i dennes Forsald maatte overtage Kommandoen over Regimentet, hvilket ikke stønnes hensigtsmæssigt. Da dette Hensyn ikke eksisterer for de til Kjøbenhavns Forstærkningskorps hørende Batailloner af Fodfolket og Artilleriet, ere disse Chefer opførte som Oberster eller Oberstløjtnanter af Forstærkningen.

Det er en Vending af redaktionel Art, naar det er foretrukket allerede i §§ 28—30 at give nogen Oplysning om Officianter, Haandværkere og Spillemand, forinden disse Personer omtales under de enkelte Baaben. Sondringen af Haandværkerne i en Underofficers- og en Menigsklasse og af Spillemandene i en fast Spillemandsklasse og en Reserverpillemandsklasse er der ikke fundet Anledning til at opretholde, da de menige, som benyttes i disse Djemed, ere stillede ganske som andre menige og til Dels forrette samme Tjeneste som disse ved Siden af den særlige Anvendelse, man giver dem; om saadant Personales Stilling vil formentlig findes tilstrækkelig Oplysning i § 15.

Man har fundet det rigtigt i § 31 at nævne, at hjemsendte Befalingsmænd o. l. ved senere Indtællelse som Regel bevare deres i Hæren erhvervede Grad, hvilket ikke udtrykkeligt er udtalt i Hærloven, om Bestemmelsen end maatte kan siges at være indeholdt i denne Lovs § 135.

Det for de forskellige Baaben og Korps foreskrevne Antal Befalingsmænd o. l. er undergaaet de nedenstaaende Forandringer.

For Fodfolket er der kun Tale om mindre Vendinger. Antallet af tjenstgørende Sekondløjtnanter ved en Liniebataillon er saaledes foreslaet forhøjet til 3, hvilken Forøgelse ikke blot er til Gavn for Tjenesten, men tillige begrundet deri, at der — naar fradrages Tallet af de Sekondløjtnanter, der til Stadighed maa forudsettes at være til Stede som Elever paa Officerstolen — for Tiden have et saaringe Antal lønede Sekondløjtnantsumre, at ikke alle de paa Sekondløjtnantskolen bestaaende Elever, som maatte ønske at gøre Tjeneste, kunne paaregnes udnævnte. Antallet af hjemsendte Sekondløjtnanter ved Liniebataillonerne er forhøjet til 13, idet her er opført Brigadernes og Regimenternes Ordonnansofficerer, som i Henhold til en tidligere Bemærkning ere udeladte i Forslaget.

Det „til Tjeneste af Baabnet“ værende Personale er forøget med 1 Oberst eller Oberstløjtnant, 3 Kaptajner, 1 Kaptajn af

Forstærkningen og 2 Stabssergenter. Af de 2 Oberster eller Oberstløjtnanter, der efter Hærloven have til Tjeneste ved Baabnet, er den ene Kommandant i Kjøbenhavn, den anden Sekretær i Generalkommissionen og tillige til Tjeneste i Krigsministeriet; i hvilke Stillinger de ikke kunne undværes; naar imidlertid en af de Kaptajner, der ere ansatte i Stillinger uden for Afdelingerne, i hvilke de kunne forblive efter Forfremmelse — f. Eks. som Chef for Skude- eller Gynastiktolen eller som Adjutant hos Kongen eller Kronprinsen — avancerer til Oberstløjtnant, vil man blive nødt til enten at rulle ved den ovennævnte Ordning eller lade en Plads som Afdelingschef være ledig, hvilket vil undgaa, naar Personalet forøges som foreslaet. Vignende Grunde skyldes Forøgelsen med 3 Kaptajner og 2 Stabssergenter, idet det skal bemærkes, at i de senere Aar flere Kompagnier skiftevis have maattet staa ledige, ligesom ogsaa enkelte til Stadighed have maattet undvære deres ældste Underofficer, Stabssergenten, da det har været nødvendigt i særlige Stillinger at anvende et større Antal af disse Klasser end der ifølge Hærloven have til Tjeneste uden for Afdelingerne. Hvad den ønskede Forøgelse af 1 Kaptajn af Forstærkningen angaar, da er det Hensigten at henlægge Sygepassiernes Depot under denne som Chef, idet den hidtidige Ordning, hvorefter Sygepassiernes ere underlagte Chefen for Militærarbejderdepotet, ikke blot er unaturlig, da disse ikke som tidligere udskrives af Militærarbejderklassen, men tillige uheldig, fordi de 2 Depoter ere uensartede Institutioner, hvis Virksomhed gaa i ganske forskellige Retninger, hvorfor Forbindelsen heller ikke kan opretholdes ved en Mobilisering. Det er fremdeles ønskeligt, at den Mand, der under Krigsforhold skal overtage Kommandoen over Depotet eller maatte rykke ud som Chef for Ambulancereserven, i Fredstid knyttes saaledes til Sundhedstjenesten, at han kan erhverve sig Kendskab til dens særlige Forhold. Han vil som Forstander for Stolen og som Medhjælper ved de under Vægekorpsset foresaldende administrative Forretninger erholde en ikke ringe Virksomhed i Fredstid; ved en Mobilisering tilfalder det ham at assistere ved Oprettelse af Sanitetsinstitutionerne.

For Forstærkningsafdelingernes Bedkommende er det fundet unyttigt at angive Antallet af hjemsendt Personale af Løjtnants- og Underofficersklassen, da dette Tal beror paa Omstændigheder, hvorover man ikke er Herrer. Forøgelsen af Forstærkningens Personale er tidligere omtalt. Saavel for Fodfolkets som